

[Christiani.]

verne, baade de Cirkler, der skærer hinanden, de Cirkler, der tangerer hinanden, og de, der falder sammen. Det var umaadelig interessant særlig for mig, der har beskæftiget mig en Del med Cirkler, at høre paa, men det er slet ikke noget af alt det, det kommer an paa.

Det, det kommer an paa i Dag, er ikke at minde hinanden om Fortiden, men det er at se paa Nutiden, at se paa Tidens Vanskeligheder, som de præsenteres os og som vi ikke kan komme uden om. Det er dem, der skal tages Stilling til, og de skal først og fremmest løses med Flertallets Magt. Hvis Flertallet ikke indser, at de skal løses saaledes, at der tages et passende Hensyn til Mindretallene, saa er det nødvendigt for Mindretallene at være dækkede gennem Beføjelser som dem, der er kommet til Udtryk i Venstres Forslag. Jeg tror nu alligevel, at naar alt kommer til alt, vil man se, at de Tanker, der er nedlagt i vort Forslag, er baade sunde og fornuftige, ligesom de jo i Virkeligheden er i Overensstemmelse med, hvad Partierne, ikke mindst det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti, har ønsket og længtes imod i mange Aar. Jeg haaber derfor endnu, at den Dag maa komme, da vi maa finde sammen paa det Grundlag, vi her har angivet.

Svend E. Johansen: Da jeg ved anden Behandling gjorde mit Synspunkt over for det foreliggende Grundlovsforslag gældende, meddelte jeg, at jeg ved den endelige Afstemning vilde undlade at stemme, dels fordi jeg ikke kunde gaa ind for Grundlovsforslaget, og dels fordi jeg ikke ved at stemme imod vilde tilkendegive nogen Tilfredshed med Rigets nuværende Forfatning. Jeg har yderligere tænkt dette Spørgsmaal igennem, og jeg finder det utilfredsstillende ikke at tage afgørende Standpunkt for eller imod Forfatningsforslaget. Ved min Tale ved anden Behandling har jeg anerkendt Forslagets Fremskridt med Hensyn til Valgrets alderens Nedsættelse til 23 Aars Alderen, og under Afstemningen om Ændringsforslagene har jeg yderligere manifesteret mit Syn paa dette Spørgsmaal ved at stemme for Valgret ved 21 Aars Alderen, hvad jeg finder er det naturligste. Naar jeg saaledes ved min Stemmegivning med Hensyn til Ændringsforslagene principielt har taget Stilling til dette og andre Spørgsmaal, og naar jeg fortsat maa finde det foreliggende Forslag i alt væsentligt utilfredsstillende, maalt med en demokratisk Maalestok, vil jeg her ved tredje Behandling stemme imod Grundlovsforslaget, uden at

dette dog paa nogen Maade maa tages som Udtryk for, at jeg er tilfreds med Danmarks nuværende Grundlov.

Vesterager: Det er efter min Mening naturligt, at jeg gør nogle faa Bemærkninger her ved Lovforslagets tredje Behandling for at motivere min Stilling, før Lovforslaget forlader dette høje Ting.

Det er en kendt Sag, at der inden for mit Parti findes forskellige Opfattelser angaaende Grundlovsforslaget, og da der er gennemført adskillige Ændringer og maaske ogsaa Forbedringer, som jeg ikke har noget særligt imod, er det dobbelt nødvendigt for mig at gøre netop disse Bemærkninger, før den endelige Afstemning foretages. Naar jeg er imod dette Grundlovsforslag, har det forskellige Grunde. For det første er jeg imod Tidspunktet, men dette er der talt om fra flere Sider, og jeg skal ikke gentage, hvad der er sagt derom. Dette Punkt lader sig jo ikke ændre. Jeg mener, at det nuværende Tidspunkt er et Tidspunkt, hvor der, baade naar vi ser indad i vort eget Folk, og naar vi ser udad over den store Verden, er mange andre store Spørgsmaal, der burde optage Sindene og lægge Beslag paa vort Arbejde.

Men det, som jeg har imod Forslaget, er ikke selve Bestemmelsen om Valgrets alderen; den tager jeg ikke saa højtideligt. Jeg er af den Mening, at Alderen for Valgret til Landstinget i alt Fald burde nedsættes, og det vil jeg gerne sige en indskudt Sætning om. Forholdet er saadan i vort Land i Kraft af den Udvikling, der er foregaaet, at der kommer til at ligge uhyre tyngende Byrder paa de Aargange, der ligger mellem 25 og 55 Aars Alderen. Naar de unge er færdige med deres Uddannelse, er de allerede naaet op omkring ved 20 Aars Alderen; mange er endda ældre; og i denne Uddannelsestid har de enten maattet trække paa deres Forældres Formue eller paa Samfundsydelser til de unges Uddannelse paa mange Maader. Man ser rundt omkring, at det nu er blevet saadan, at naar Folk kommer op i 50 Aars Alderen, skal de til at afvikle for, naar de bliver 60 Aar, at være modne til at faa Aldersrente. Af disse Grunde er der ikke Tvivl om, at Aargangene mellem 25 og 55 Aars Alderen bliver dem, der kommer til at bære de store, økonomisk tyngende Byrder i vort Samfund. Derfor er det, mener jeg, aldeles nødvendigt, at man giver dem Indflydelse paa Samfundets Udvikling, saa det har jeg ikke noget at indvende imod.

Jeg var Modstander af at nedsætte